

Başlık**Kara para aklama amacıyla mali sistemin kullanımının önlenmesi****Sayı**

91/308/AET

Tarih

10/06/1991

Kapsam**AVRUPA TOPLULUKLARI KONSEYİ**

Avrupa Ekonomik Topluluğunu kuran Anlaşmayı ve özellikle madde 5 (2)'nin ilk ve 3 üneü cümleleri ve 100 a maddelerini göz önünde bulundurarak, Komisyondan gelen öneriyi dikkate alarak (*),
Avrupa Parlamentosuyla işbirliğini dikkate alarak (**),
Ekonomik ve Sosyal Komite'nin görüşünü dikkate alarak(***),
Suçla ilgili faaliyetlerde kredi ve mali kurumların kullanılması halinde (Burada bahsi geçen para aklama konusu) Kamu güveninin azalması ve ciddi bir yara alması (bir bütün olarak) mali sistemin gizliliği ve mali kurumların şeffaflığını kaybolmasını dikkate alarak,

Tek pazarın tamamlanmasıyla uyuşmayan önlemleri benimsemek, mali sistemlerini korumak amacıyla Üye Devletler, para aklamaya karşı Topluluk eyleminin ihtiyaçlarını belirlemeleri gerektiğini dikkate alarak; Eğer bazı işbirliği önlemleri Topluluk seviyesinde benimsenmemiş ise Mali alan dahil tamamlayan mali hizmetleri gerçekleştirmek için serbestlik ve sermayenin serbest dolaşım avantajını elde etmek için para aklayanlar denemeli, suça dayalı faaliyetlerini kolaylaştırdığını dikkate alarak;

Özelde uyuşturucu trafiği ve genelde organize suçun artmasına para aklamanın yol açtığını dikkate alarak; üye devletler halkına büyük korku veren suça dayalı faaliyetin bu çeşidine karşı çıkmanın en önemli etkilerinden biri buna karşı bilinçli mücadele etmek olduğunu dikkate alarak;

Para aklamanın esas olarak cezaya ait yönü tarafından mücadele edilmeli, yargı ve yasa uygulayıcı yetkililer arasında uluslararası işbirliği çerçevesinde 19 Aralık 1988 de Viyana'da benimsenen (burada "Viyana Sözleşmesi" olarak anılmaktadır) Narkotik ilaçlar ve Sakinleştirici Maddelerdeki Suç Trafikine Karşı Birleşmiş Milletler Sözleşmesiyle ve dahası genel olarak suça dayalı faaliyetlerde Avrupa Konseyince para aklama, denetleme ve engelleme sözleşmesi ve suçun izlenmesi zaptının 08 Kasım 1990 da Strsburg'da imzaya açıldığını dikkate alarak;

Para aklamayı önlemenin tek yolunun, mali sisteme bir hayli etki yapmasına rağmen, cezai bir yaklaşım olmadığını dikkate alarak.

Bu kapsamda, 27 Haziran 1983 tarihli Avrupa Konseyi önerisine ve Aralık 1988 tarihinde Basel'de para aklama için mali sistemin kullanılmasının önlenmesine

yönelik önemli adımları oluşturan 10' lu grubun bankacılık gözetim yetkililerince kabul edilen prensiplerin dayandığı deklarasyona atıfta hulunulması gerektiğini dikkate alarak;

Parasal kaynakların suça dayalı olanlarını daha iyi gizleyebilmek için uluslararası bağlamda genel olarak para aklamanın kullanıldığını dikkate alarak; Milli düzeyde benimsenen önlemleri uluslararası koordinasyon ve işbirliğini dikkate almaksızın hariç tutmanın, çok sınırlı etkilere sahip olacağını dikkate alarak;

Bu alanda Topluluk tarafından benimsenen önlemler, diğer uluslararası düzeyde de taahhüt edilen eylemle tutarlı olması gerektiğini dikkate alarak;

Herhangi bir yöndeki Topluluk eylemi para aklama hakkında G-7 Paris Toplantısıyla kurulan geçici mali eylem grubu tarafından benimsenen tavsiyelere özellikle uygun olması gerektiğini dikkate alarak; Avrupa Parlamentosunun para aklamanın önlenmesi hakkındaki hükümler dahil, uyuşturucu madde ile mücadele etmek için global bir Topluluk programının birkaç tavsiye kararında tesis etmesi gerektiğini dikkate alarak;

Bu Direkiifin amaçları bakımından, para aklamanın kapsamının Viyana Konvansiyoru ile belirlenmiş olduğunu dikkate alarak; para aklama sadece uyuşturucu ile ilişkili olan suçlarla ilgili değil, aynı zamanda diğer suça dayalı faaliyetlere (organize suç ve terörizm gibi) uygun ortamı oluşturduğuna ve Üye Devletlerin bu temelde cezaların ispatı para aklama eylemlerinde sonuç almalarını olası hale getirmek için, bu gibi faaliyetleri dahil ederek Direktifin etkinliğini mevzuatları kendi ölçüsünde artırmaları gerektiğini dikkate alarak;

Üye Devletlerde para aklamanın yasaklanması mevzuatı geri getirilmesi için öncelikli önlemler ve cezalar bu fenomen açısından gerekli bir koşuldur.

Yapılan faaliyetler ya da iş ilişkilerine girdiğinde müşterilerinin kimliğini isteyen kredi ve mali kurumların, bazı olağanüstü durumlarda suça dayalı faaliyetlerini gerçekleştirmek için isimlerini saklamayı istismar eden para aklayıcıları engellemeleri gerektiğini dikkate alarak: Herhangi birini kendi yararına kullanmak için bu gibi hükümlerle şimdiye kadar olduğu gibi genişletilmesi gerektiğini dikkate alarak;

Kredi ve mali kurumlar para aklama konusunda herhangi bir araştırmada delil olarak kullanmak için, uygulanabilir ulusal mevzuata göre adli suçlarda olduğu gibi makul ölçüde kopyalamak ya da işlemlerle ilgili mevcut delil ve kayıtları destekleyen kimlik belgelerinin referans ya da kopyalarının en az 5 yıl muhafaza edilmesi gerektiğini dikkate alarak;

Para aklamayı doğal olarak, onların özellikle olası herhangi bir işlemi dikkate almaları, özel bir dikkatle doğrulayan kredi ve mali kurumların, hükümet

tarafından doğrulanan ve uluslararası başka bir duruma eşit ya da Topluluğun bunlara para aklamaya karşı Topluluğa dikkatle uygulamayan üçüncü ülkelere özel bir önem vermek zorunda olduklarını bu fenomenle mücadele etmek için katkıda bulunmayı mali sistemin doğruluk ve güvenliği açısından gerekli olduğunu dikkate alarak;

Bu amaçlar bakımından, Üye Devletler kredi ve mali kurumların bildirimlerinin bu olayın sonucunda gerekli olduğunu ve para aklamayı önleme çabaları açısından mevcut sonuçları dikkate alarak,

Para aklamadan mali sistemi korumak için, kredi ve mali sistem olmaksızın yetkililerce ve onların gözlemcileri ve mali kurumlarınca bu fenomenle mücadele etmek için yerine getirilemeyen bir görev olduğunu dikkate alarak; Şüpheli işlemlerin bildirilmesinin zorunlu bir sistem olarak, ilgili müşterilere haber vermeden yukarıda bahsedilen yetkililere sağlanmakta olan bilginin verilmesini, böyle bir işbirliğinin yanında daha etkili bir yol olduğunu dikkate alarak; Bilginin ifşa edilmesi üzerindeki kısıtlamaların aşılması için yöneticiler ve çalışanların kredi ve mali kuramları dışında tutmanın gerekli olduğunu dikkate alarak;

Bu direktifte anılan yetkililerce alınan bilginin para aklamayla bağlantılı olarak kullanılabileceğini dikkate alarak; Üye Devletler bu bilgiyi sağlamakla birlikte diğer amaçlar için kullanılabilmesini dikkate alarak;

Bu alandaki eğitim programları, kredi ve mali kurumları içi denetim işlemleri, bu Direktifte etkisiz hale gelebilen diğer işlemler dahil edilmeksizin hükümler tamamlayıcı hale geldiklerini dikkate alarak;

Para aklama sadece kredi ve mali kurumlar ile değil aynı zamanda diğer meslek tipleri ve işletme kategorileri vasıtasıyla gerçekleştirilebilir. Üye Devletler bu Direktifin bir bölümü ya da tamamında uygulama, özellikle para aklama amacıyla kullanılması muhtemel olan faaliyetleri işletme ya da meslekleri dahil ederek genişlemelidirler.

Topluluk düzeyinde Para aklama amacıyla kullanılmakta olan uyumlaştırılmış alanının idare koşulları ya da bu mesleklere itimat etmede bir zorluk varsa, Toplulukta alınan işbirliğini sağlamak için Üye Devletlerin özel önlem almasının önemli olduğunu dikkate alarak;

Para aklamayı gidermeye yönelik çabaların etkisi özellikle uygulanan milli önlemlerin uyumlaştırılması ve koordinasyonuna bağlı olduğunu dikkate alarak; Komisyonca bağlı bir komite çerçevesinde ve Üye Devletler arasında işbirliği ile Topluluk bağlamında farklı uluslararası yapılarıdaki ihtiyaçları yerine getiren böyle bir işbirliği ve uyumlaştırmayı dikkate alarak;

Öncelikli önlemleri benimsemek her bir Üye Devlet ve bu Direktifin tam

uygulanmasını Temin için öncelikli hareketin, bu önlemlerin ihlalini cezalandırmak olduğunu dikkate alarak:
Bil DİREKTİF BENİMSENMIŞTİR

Madde 1

Bu Direktitin amacı bakımından,

- Kredi Kurum 89/646/AET(*****) sayılı Direktifle son olarak değişen, 77/780/AET(****) sayılı Direktitin 1 inci maddesinin ilk çentiğinde tanımlandığı gibi bir kredi kurumu anlamına gelir ve Toplulukta yerleşik ve kredi kurumlarının Topluluk dışındaki idari ofisleri ve adı geçen maddenin 3 üncü çentiğinin anlamı dahilindeki branşları içerir.

- "Mali Kurum" 89/646/AET sayılı Direktifine eklenen listenin 14 üncü maddesi ve 2 den 12 ye kadar olan maddelerde dahil edilen faaliyetlerin ya da daha fazlasını yerine getirmek olan temel faaliyetleri bir kredi kurumundan başka bir işleme demektir ya da 90/6 19/AET(*****)de son olarak değişen şekliyle, 79/267/A ET(*****) Direkiife göre yetkili kılınan uygun bir sigorta şirketi demektir, şimdiye kadar adı geçen Direktifle belirtilen faaaliyetlerin tatbiki, Topluluk dışında idari büroların, mali kurumlarının Toplulukta yerleşik branşları bu kapsama dahildir.

"Para aklama" amaç olarak düşünüldüğünde aşağıdaki durum akla gelir;

Eylemin hukuki sonuçlarından kurtulmak için böyle faaliyetin komisyonda ilgisi olan herhangi birine yardıma ya da mülkiyetin kaynağının yasa dışı olduğunu gizlemek ya da amacın gizlenmesi bakımından, böyle bir faaliyetin içindeki bir tarafın işinden ya da suça dayalı faaliyetten doğan böyle bir malvarlığını bilmesi, mülkiyetin (varlığın) transferi ya da bölüşümü;

Böyle faaliyetin içindeki bir taraftan ya da suça dayalı faaliyetten kaynaklanan böyle bir varlığın bilinmesi, varlığın mülkiyeti ya da buna benzer hakların, nakli, pozisyonu, mahalli, kaynağı, gerçek mahiyetinin saklanması ya da gizlenmesi;

Böyle bir faaliyetin içindeki taraflarda birinden ya da suça dayalı faaliyetten kaynaklanan böyle bir malın kabul edilip anında bilinmesi, malın kullanılması ya da zilyetliği ve iktisabı,

Katılım içinde, yukarıdaki paragraflarda bahsedilen eylemlerin herhangi birinin komisyona haber verilmesi ve kolaylaştırılması, (bu konuda cesaret verilmesi) yardım edilmesi ve komisyona haber vermek için hareket ve ortaklık.

Bilgi, yukarıda bahsedilen faaliyetlerin bir unsuru gibi ihtiyaç duyulan amaç ya da niyet olaylara dayanan nihai durumlardan çıkarılabilir:

- Para aklama, üçüncü bir ülkenin ya da başka bir Üye Devletin bölgesinde suç işlenerek aklamak için malı ortaya çıkarması faaliyetlerin olduğu yer dikkate alınacaktır.
- "Mülk" böyle varlıklardaki faizler ya da kanıt olan araçlar ya da yasal belgeler ve maddi, gayri maddi taşınır ya da taşınmaz, eller tutulur ya da tutulmaz olsun her çeşit varlık anlamına gelmektedir.
- "Suça dayalı faaliyet" Viyana sözleşmesinin madde 3(l) (a) maddesinde tanımlanan ve her bir Üye Devlet tarafından bu Direktifin amaçları bakımından bu şekilde düzenlenen herhangi diğer suça dayalı faaliyet anlamına gelmektedir.
- "Yetkili temsilciler" kredi ya da mali kurumları denetlemek için tüzük ya da yasa tarafından yetki verilen milli yetkililer anlamına gelmektedir.

Madde 2

Üye Devletler, bu Direktifte tanımlandığı gibi para aklamanı yasaklanmasını sağlayacaklardır.

Madde 3

1. Üye Devletler özellikle faaliyetleri teklife kapalı ise ya da tasarruf hesapları yada tek bir hesapsa, iş ilişkilerinde mevcut olan delil vasıtasıyla kredi ve mali kurumların müşterilerinin kimliğini istemesini sağlayacaklardır.
2. Söz konusu kimlik zorunluluğu ayrıca herhangi bir işlem için paragrafın 1 de bahsedilenlerin dışındaki müşterilerle, her işin işlemin görüldüğü kadarı ile bağlantılı olan bir ya da daha çok faaliyetlerde olsun ya da olmasın 15.000 ECU ya da fazlasını uygulayacaklardır;
İşlem yapıldığında miktar bilinmiyorsa, ilgili kurum miktarı ve başlamayı bildirir bildirmez kimlikle birlikte gidecektir.
3. Paragraf 1 ve 2 den sapma yapmak sureti ile 79/267 sayılı Direktif kapsamında sigorta işletmeleri tarafından yazılan sigorta politikalarına göre kimlik ihtiyaçları herhangi bir yılda ödenen miktarlar ya da periyodik sigorta prim miktarı, ya da 1000 ECU'yu geçmeyen ya da tek bir sigorta primi 2500 ECU ya da daha az ödenen miktarı geçmezse, kapsamında başarılı olamayan faaliyetleri hazırlamayı Direktif doğrultusunda ihtiyaç duyulmayacaktır. Şayet herhangi bir yılda ödenen prim miktarları ya da başlangıçta 1000 ECU'yu aşmak için artırılmış olanlara kimlik gerekecektir.
4. Üye Devletler, bir istihdam sözleşmesinden (iş akdi) dolayı alınan emekli maaşları programları konusunda sigorta politikaları için ya da sosyal güvenlik kapsamına alınmış meslek için tanımlanma şartının zorunlu olmadığını, söz konusu politikaları hiçbir teslimiyetçi hüküm ihtiva etmemek ve bir borç teminatı

olarak kullanılmaması kaydı ile sağlayabilmelidirler.

5. Yukarıdaki paragraflarda kapsanan müşterilerin kendi namına faaliyet gösterip göstermediği ya da bunların kendi namlarına faaliyette bulunmadığının belirli olması durumuna dair şüphe olması halinde, kredi ve mali kuruluşlar kendi namlarına faaliyet gösteren kişileri gerçek kimliğine ilişkin bilgi elde edilmesi için makul tedbirler alacaklardır.

6. Arazi ve mali kuruluşlar, işlem miktarının belirlenen dilimlerden her nerede para aklama şüphesi oluşmakta ise belirlenen dilimlerden daha düşük olması durumunda söz konusu tanımlama işlemini yürütecektir.

7. Kredi ve mali kuruluşlar, ayrıca müşterinin bu Direktif ile kapsanan bir kredi ya da mali kuruluş olması durumunda bu maddede belirtilen tanımlama şartlarına tabi olmayacaktır.

8. Paragraf 3 ve 4 te kapsanan işletmelerle ilgili olan tanımlama şartlarının, işlem için yapılan ödemenin bir kredi kuruluşu ile müşteri adına açılan hesaptan paragraf (1) in şartlarına göre bu direktif saklı kalmak kaydı ile borçlandırılacağını tespit edilmesi halinde ifa edildiğini sağlamalıdır,

Madde 4

Üye devletler, para aklama konusundaki herhangi bir araştırmada kanıt olarak kullanılmak üzere aşağıda faaliyet gösteren kredi mali ve kurumlara temin edeceklerdir;

- tanımlanması durumunda, ihtiyaç duyulan kanıtın referansları ya da bir kopyası müşterilerine teslim edildikten en az 5 yıl bir süre korunacaktır.

-işlemlerin olması durumunda, yardımcı kanıt ve kayıtlar aşağıdaki işlemlerin yürütülmesi en az 5 yıl bir süre için uygulanabilir milli mevzuata göre mevcut orijinal belgeler ya da yargıya teslim edilenlerin bir kopyası kabul edilebilir;

Madde 5

Üye Devletler para aklamayla bağlantı kurmak için, bir çeşidiyle, muhtemel olarak dikkate alınan herhangi bir işlemi özel bir dikkatle kredi ve mali kurumların incelenmesini sağlayacaklardır.

Madde 6

Üye Devletler para aklamayla mücadele etmek için tüm yetkililer ile kredi ve mali kurumların çalışanları ve yöneticilerinin işbirliğini,

- bunların yetkililerinin bilgisiyle, para aklamanın herhangi gerçek belirtisinin olabileceğini kendi inisiyatifleri üzerinde,

- bunların yetkililerin sağladığı gerekli tüm bilgiyle uygulanabilir mevzuatla belirlenen prosedüre göre,

sağlayacaklardır,

İlk paragrafta bahsedilen söz konusu bilgi Üye Devletlerin kendi bölgelerindeki kurumlara ait bilgi, para aklamayla mücadele etmek için yetkili temsilcilerine iletilecektir. Madde 11(1) de bahsedilen prosedürlere göre kredi ve mali kurumlar tarafından belirlenen kişi ya da kişiler normal olarak da bu bilgiyi verecekleridir.

İlk paragrafa göre yetkililere sağlanan bilgi para aklamayla mücadele etmekle bağlantılı olarak kullanılabilir. Bununla birlikte üye devletler ayrıca başka amaçlar için kullanılabilen böyle bir bilgiyi sağlayabilirler.

Madde 7

Üye Devletler madde 6 da bahsedilen yetkililer haberdar edilene kadar para aklamayla ilgili şüphe yada bildiklerini yerine getirmekten kredi ve mali kurumları kaçınmasını sağlayacaklardır. Bu yetkililer milli mevzuatlarında belirtilen koşullara göre, faaliyeti gerçekleştirilmeyen araçları verebilirler. Böyle bir para aklamaya yol açtığında ve bu tarz şüpheli bir para aklama işleminden yararlananları izlemek zor ya da imkansız olduğunda ilgili kurumlar yetkilileri doğrudan doğruya derhal haberdar edeceklerdir,

Madde 8

Kredi ve mali kurumları ve bu kurumların yönetici ve çalışanları para aklama araştırması sonucu elde ettiklerini ya da 6 ve 7 inci maddeler gereğince yetkililere verilen bilgiyi ne üçüncü kişilere ne de ilgili müşterilerine açıklayamazlar.

Madde 9

6 ve 7 inci maddelerde bahsedilen bilginin kredi ya da mali kurumların yönetici ya da çalışanı tarafından para aklama ile mücadele etmek için sorumlu yetkililere iyi niyetle açıklama yapmaları, herhangi birinin sorumluluğundaki çalışanları ya da yöneticileri kredi ve mali kurumlarda bulunmuyor olacak, idari hüküm, düzenleyici ve yasa koyucu tarafından ya da sözleşmeyle konulan bilginin açıklanmasında herhangi bir kısıtlamanın ihlaline yol açmayacaktır.

Madde 10

Üye Devletler eğer para aklamanın kanıtını teşkil edeceği kanıtları bulursa, bunları yetkililer herhangi başka bir ya da yetkili temsilcilerine kredi ve mali kurumlarında yapılan teftişler kapsamında yapılmış ise, para aklama ile mücadele için sorumlu yetkililere toplanan bu bilgileri verirler.

Madde 11

Üye Devletler kredi ve mali kurumlara,

1. Para aklamayla ilgili faaliyetleri önlemek ve önceden engellemek için

haberleşme ve kontrol prosedürlerini uygun bir şekilde,

2. Bu direktifte kapsanan hükümleri çalışanlar öğrensin diye öncelikli önlemler almak. Bu önlemler bu gibi durumlarda ilerleme sağlanması için onlara ortam hazırlar hazırlamaz para aklama ile ilgili olabilen faaliyetleri tanımalarına yardımcı olacak özel eğitim programlarında konu ilgili çalışanların katılımını sağlayacaklardır.

Madde 12

Üye Devletler para aklamayı kullanılması özellikle muhtemel olan faaliyetlerde yer atan 1 maddede belirtilen kredi ve mali kurumların dışındaki işletme kategorileri ve mesleklerin bir bölümü yada tümünde bu Direktifin hükümlerinin yayılmasını sağlayacaklardır.

Madde 13

1. Bir bağlantı komitesi (bundan sonra "Komite" olarak bahsedilecektir) Komisyonun himayesinde oluşturulacak ve bu Komitenin işlevi:

(a) Anlaşmanın 169 ve 170 inci maddelerine önyargısız olarak, görüş alışverişinin bahsedilen kolaylığı üzerinde ve onun uygulanmasından doğan herhangi bir pratik sorunlar hakkında düzenli müşavere vasıtası ile bu Direktifin uygulanmasını uyumlu hale gelmesini kolaylaştırmak;

(b) Milli düzeyde gerçekleştirebilecekleri yükümlükler, ek koşullar ya da daha fazla zorluktaki Üye Devletler arasındaki müşavereyi kolaylaştırmak;

(c) Şayet gerekli olursa, özellikle 12 inci maddenin etkilerini uyumlu hale getirmek için, bahsedilen gerekli ilavelerin herhangi birinde ya da bu Direktifte yapılan düzenlemeler ve eklerin herhangi biri hakkında Komisyona tavsiyelerde bulunmak;

(d) Para aklamak için bir üye devlette kullanılan işletme kategorisi ya da benzer bir meslek söz konusu olursa, 12 inci madde kapsamına girmesinin bir işletme kategorisi ya da bir mesleği denetlemek;
Olacaktır.

2. Bireysel olaylarda kompetan yetkililerce alınan kararların faydalarını haber vermek Komitenin işlevi olmayacaktır.

3. Komite, Komisyon temsilcilerini ve Üye Devletler tarafından atanan kişileri bir araya getirecektir. Sekreter komisyon tarafından belirlenecektir, Başkan Komisyonun bir temsilcisi olacaktır. Bir üye devlet delegesinin isteği halinde ya da kendi inisiyatifi halinde de Komitenin başkanı tarafından toplanacaktır.

Madde 14

Her bir Üye Devlet bu Direktifin tüm hükümlerinin tam uygulanmasını sağlamak ve bu Direktife uygun olarak benimsenen önlemlerin ihlali halinde uygulanacak cezaları özellikle belirlemek için öncelikli önlemleri alacaktır,

Madde 15

Üye Devletler para aklamayı önlemek için bu Direktif tarafından kapsanılan alandaki katı hükümleri benimseyebilirler ya da bunu saklı tutabilirler.

Madde 16

1. Üye Devletler yürürlükteki kanunlar ve yönetmeliklere en geç 1 Ocak 1993 ten önce bu Direktifle uyumlu hale getirmek için gerekli idai kararları yürürlüğe koyacaklardır.

2. Üye Devletler bu önlemleri benimserse, onlar resmi yayın aracılığı ile ve benzer referans eşliğinde bunu ortaya koyacak ve bu Direktife bir referans teşkil edecektir. Böyle bir referansın yapılması yöntemleri üye ülkelerce belirtilecektir

3. Üye Devletler bu Direktifte belirlenen alanda benimsemiş oldukları kendi ulusal yasalarının temel hükümlerini yazılı olarak Komisyona bildireceklerdir

Madde 17

1 Ocak 1993 ten 1 yıl sonra ve bundan en az 3 yıllık bir süre sonunda ve gerektiğinde, Komisyon

Madde 18

Konsey ve Avrupa Parlamentosuna teslim ederek bu direktifin uygulanması hakkındaki bir raporu tanzim edeceklerdir

Bu Direktif tüm Üye Devletlere bildirilecektir, Lüksemburg, 10 Haziran 1991

Konsey adına Başkan

- (*) OJ No C 106, 28.4.1990 s6 ve
OJNoC319, 19.12.1990s.9
(**) ` OJNoC324, 24.12.1990 s.264 ve
OJ NoC129,20.05.1991 s6
(***) OJ No C 332, 31.12.1990 s86
(****) OJ No L 322,17.12.1977, s30
(*****) OJ No L 386,30.12.1989, s1
(*****) OJ No L 63,13.03.1979, s1
(*****) OJ No L 330,29.11.1990, s50